

یادداشت

عوامل تاب‌آوری در جنگ ۴۰ روزه

محمود صادقی

نماینده سابق مجلس و دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس

تاب‌آوری سیاسی به توانایی حکومت برای تحمل شوک‌ها، سازگاری با شرایط بحرانی و حفظ کارکردهای حیاتی خود گفته می‌شود. این مفهوم با مشروعیت، کارآمدی و ثبات سیاسی ارتباط دارد، اما با آنها یکسان نیست. ممکن است حکومتی با نارضایتی گسترده اجتماعی روبه‌رو باشد، اما همچنان ظرفیت نهادی و سازمانی لازم برای ادامه حیات را حفظ کند. متقابلاً، بقای ساختار سیاسی لزوماً به معنای رضایت عمومی، کارآمدی یا موفقیت راهبردی نیست. تاب‌آوری نیز وضعیتی ثابت و تضمین‌شده نیست. این توانایی از یک سو به ظرفیت جذب شوک و جلوگیری از اختلال در کارکردهای حیاتی و از سوی دیگر به امکان سازگاری، اصلاح رویه‌ها و بازسازی ظرفیت‌های آسیب‌دیده بستگی دارد. بنابراین، بقای یک نظام در مرحله‌ای از جنگ، به‌تنهایی نشان نمی‌دهد در برابر فشارهای طولانی‌مدت نیز مقاوم خواهد ماند.

در تحلیل عوامل مؤثر بر تاب‌آوری ایران می‌توان شش عامل را بازشناسی کرد:

۱. ظرفیت نهادی و اداری دولت

استمرار زنجیره تصمیم‌گیری، امکان جانشینی مسئولان، هماهنگی میان نهادهای نظامی و غیرنظامی و حفظ خدمات عمومی، از عناصر مهم مقاومت در برابر شوک‌های جنگی بوده‌اند. با این حال، ادامه فعالیت ظاهری نهادها الزاماً به معنای سلامت عملکرد آنها نیست. تمرکز بیش از حد قدرت، ابهام در تصمیم‌گیری و تداخل مسئولیت‌ها ممکن است در کوتاه‌مدت از بروز آشفتگی جلوگیری کند، اما در بلندمدت هزینه هماهنگی و حل مسائل را افزایش دهد.

۲. انسجام سازمانی نیروهای نظامی و امنیتی

توان حفظ فرماندهی، ارتباطات، جانشینی مسئولان و هماهنگی عملیاتی توانست مانع تبدیل خسارات نظامی به اختلال فرایک در ساختار قدرت شود. البته انسجام را نباید با فقدان اختلاف‌نظر یکی دانست. مسئله اصلی این است که آیا اختلافات درون‌ساختاری در چارچوب سازمانی مدیریت می‌شوند یا به شکاف‌هایی تبدیل می‌شوند که توان تصمیم‌گیری و اقدام را مختل می‌کنند. افزون بر این، تقویت نهادهای امنیتی ممکن است استمرار کوتاه‌مدت نظام را افزایش دهد، اما اگر به تضعیف نهادهای مدنی و کاهش انعطاف سیاسی بینجامد، هزینه‌های بلندمدت خود را خواهد داشت.

۳. واکنش اجتماعی و هویت ملی

تجربه زیسته در دو جنگ اخیر نشان داد رابطه جامعه با حکومت در زمان جنگ را نمی‌توان به دوگانه «حمایت» یا «مخالفت» فروکاست. شهروندی ممکن است از سیاست‌های داخلی یا عملکرد اقتصادی حکومت ناراضی باشد، اما با حمله خارجی مخالفت کند؛ همان‌طور که دفاع از کشور و استقلال آن لزوماً به معنای تأیید نظام سیاسی نیست. ازاین‌رو، نگرش به کشور، نگرش به حکومت و ارزشیابی از ادامه جنگ باید از یک‌دیگر تفکیک شوند. البته هویت ملی می‌تواند در برابر تهدید خارجی همبستگی اجتماعی ایجاد کند، اما این اثر نه قطعی است و نه دائمی. تداوم تلفات، خسارت‌ها، کمبودها و فشار اقتصادی، به‌ویژه اگر با احساس تبعیض یا بی‌پاسخی همراه شود، می‌تواند این همبستگی را فرسوده کند. میزان تاب‌آوری اجتماعی، در نتیجه، فقط به واکنش اولیه مردم به حمله خارجی وابسته نیست؛ به نحوه مواجهه حکومت با نیازها، نگرانی‌ها و مطالبات جامعه نیز بستگی دارد.

۴. ظرفیت اقتصادی و سازگاری با تحریم‌ها

تجربه طولانی ایران در مواجهه با تحریم‌ها نوعی دینامیسم سازگاری با تحریم‌ها و انعطاف‌پذیری با شرایط بحرانی را در نهادهای حکومتی و حتی مردم به وجود آورده است. با این حال، این سازگاری به معنای مصونیت نیست. اقتصادی که در کوتاه‌مدت با کاهش مصرف، اولویت‌بندی واردات و استفاده از ذخایر دوام می‌آورد، ممکن است در بلندمدت با کاهش سرمایه‌گذاری، فرسایش تولید، تورم و افزایش فشار بر خانوارها مواجه شود. ازاین‌رو، باید میان توان سازگاری با تحریم‌ها و ادامه حیات در شرایط اضطراری و توان توسعه پایدار تمایز گذاشت.

۵. موقعیت ژئوپلیتیکی و فضای مانور در روابط خارجی ایران

گستره سرزمینی، موقعیت ایران در پیوندگاه خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان، منابع طبیعی و ظرفیت‌های علمی، صنعتی و انسانی، مجموعه‌ای از مزیت‌های استراتژیکی را ایجاد کرده که تاکنون نقش تعیین‌کننده‌ای در تاب‌آوری ایران در جنگ داشته است. اهمیت تنگه هرمز نمونه روشنی از پیوند جغرافیا و راهبرد است؛ اختلال در کشتیرانی می‌تواند فشار اقتصادی را از میدان جنگ به بازارهای جهانی منتقل کند و هزینه‌های طرف مقابل را افزایش دهد. با این حال، این اهرم دوطرفه است. اختلال در تردد دریایی می‌تواند به اقتصاد جهانی فشار وارد کند، اما هم‌زمان صادرات، اقتصاد داخلی و روابط منطقه‌ای ایران را نیز تحت تأثیر قرار دهد. همچنین، روابط با قدرت‌هایی مانند چین و روسیه و بعضی از کشورهای منطقه توانسته فضای مانور دیپلماتیک و اقتصادی ایران را گسترش دهد، اما نباید آن را تضمینی برای حمایت نظامی یا اقتصادی تلقی کرد. منافع شرکای خارجی لزوماً با منافع ایران یکسان نیست و میزان همکاری آنها به محاسبات و اولویت‌های خودشان بستگی دارد. مهم‌تر آنکه موقعیت جغرافیایی و منابع طبیعی به‌خودی‌خود قدرت مؤثر تولید نمی‌کنند. تبدیل ظرفیت‌های بالقوه به توان اقتصادی، دفاعی و دیپلماتیک، به حکمرانی کارآمد، سرمایه‌گذاری، رهبروری و امکان بازسازی نیاز دارد. جنگ طولانی می‌تواند با تخریب زیرساخت‌ها، خروج نیروی متخصص، کاهش سرمایه‌گذاری و تضعیف همکاری اجتماعی، همین بنیان‌های قدرت را نیز فرسوده کند.

۶. ضعف سازمان‌یافتگی اپوزیسیون

ضعف سازمان‌یافتگی اپوزیسیون و ناتوانی آن در ایجاد یک بدیل سیاسی یکی دیگر از عوامل تاب‌آوری نظام جمهوری اسلامی ایران است. تجربه زیسته اپوزیسیون در چهاردهم دهه گذشته و به‌ویژه در حوادث سال گذشته نشان داد تنوع و گستردگی نیروهای مخالف و حتی نارضایتی گسترده اجتماعی به‌تنهایی برای تغییر سیاسی کافی نیست. با این حال، باید توجه داشت این عامل نیز به معنای تضمین ثبات بلندمدت نیست. اگر فرسایش اقتصادی، شکاف در میان نخبان و تشمت در انسجام ملی و کاهش توان ارائه خدمات عمومی هم‌زمان شوند، معادلات سیاسی می‌تواند تغییر کنند.

تعامل عوامل: تاب‌آوری تا کیجا ادامه می‌یابد؟

شش عامل بالا مستقل از یک‌دیگر عمل نمی‌کنند. ظرفیت نهادی می‌تواند منابع اقتصادی را به خدمات عمومی و توان دفاعی تبدیل کند؛ انسجام سازمانی از آشفتگی فرماندهی جلوگیری می‌کند؛ هویت ملی می‌تواند همکاری اجتماعی را در مقطع بحران تقویت کند؛ و موقعیت ژئوپلیتیکی می‌تواند امکان‌هایی برای کاهش فشار خارجی فراهم آورد. در مقابل، فرسایش اقتصادی ممکن است ظرفیت اداری را برای تغییر کند؛ تمرکز قدرت می‌تواند انعطاف لازم برای سازش سیاسی را کاهش دهد و به اعتماد عمومی برای همراهی و همکاری جامعه آسیب بزند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

موسسی موحّد، در روزهای گذشته، مجموعه‌ای از گزارش‌های خبری بر شکل‌گیری فضایی دوگانه در مناسبات تهران و واشینگتن دامن زده است. از یک سو، نشانه‌هایی از آماده‌سازی گزینه‌های تازه نظامی علیه ایران و تردید دونالد ترامپ میان تشدید رویارویی و تداوم فشار دیده می‌شود و از سوی دیگر، تحرکات دیپلماتیک، تبادل پیشنهادها و تلاش برای میانجیگری، از بازماندن روزنه مذاکره حکایت دارد. با این همه، هم‌زمانی تحرکات نظامی و رفت‌وآمدهای دیپلماتیک را نباید بی‌درنگ نشانه توازن میان جنگ و صلح یا مقدمه‌ای قطعی برای توافق دانست. دیپلماسی در چنین وضعیتی ممکن است راهی برای مهار بحران باشد، اما می‌تواند در کنار فشار نظامی نیز به عنوان ابزاری برای افزایش قدرت چانه‌زنی به کار گرفته شود. از منظر واقع‌بینانه، خوش‌بینی به سرانجام مذاکرات باید با احتیاطی جدی همراه باشد. تجربه دو جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه نشان داده است فاصله میان پیام‌های امیدوارکننده و واقعیت‌های میدانی می‌تواند به‌سرعت از میان برود. عمق اختلافات، بی‌اعتمادی انباشته، دشواری مدیریت شکاف‌های راهبردی و نقش آفرینی اسرائیل در معادلات و… مجموعه عواملی هستند که امکان مهار پایدار بحران را محدود می‌کنند. هر چنین بستری، هر نشانه مثبت دیپلماتیک، تا زمانی که به توافق روشن، سازوکاری قابل اتکا و تضمین ملموس در رفتار طرف‌ها نینجامد، برای نتیجه‌گیری درباره گشایش تعیین‌کننده کافی نیست. تجربه‌های پیشین نیز ضرورت پرهیز از تبدیل لحن امیدوارانه مذاکره به پیش‌بینی زودهنگام توافق را برجسته می‌کنند.

حمایت از مذاکره و حفظ امید به راه‌حل سیاسی، ضرورتی انکارناپذیر است، اما امیدواری نباید جایگزین ارزیابی دقیق واقعیت‌ها شود. مسئله اصلی در این مرحله آن نیست که مذاکرات جریان دارد، بلکه این است که گفت‌وگوها در چه سطحی پیش می‌روند، چه اندازه از اختلافات را در بر می‌گیرند و تا چه حد توان مهار تنش را دارند. نزدیک‌شدن انتخابات کنست اسرائیل و انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا نیز بر پیچیدگی محاسبات سیاسی می‌افزاید و می‌تواند بر لحن و زمان‌بندی تصمیم‌ها اثر بگذارد. ازاین‌رو، نه باید مسیر دیپلماسی را پیشایش بی‌بست‌خورده دانست و نه از چند نشانه مثبت، چشم‌انداز توافقی قریب‌الوقوع ساخت. معیار داوری، نه واژگان امیدوارکننده، بلکه نتیجه عملی مذاکرات و نسبت آن به تحولات میدانی خواهد بود. در شرایطی که سایه جنگ همچنان بر منطقه سنگینی می‌کند، احتیاط در تحلیل به معنای نفی دیپلماسی نیست، بلکه راهی برای پرهیز از خوش‌بینی شتاب‌زده و تشخیص فاصله میان امکان توافق و تحقق آن است.

روایت تهران از مذاکرات: طرح ۷ روزه، شروط ۷گانه و تأکید بر ادامه دیپلماسی

در سایه آنچه عنوان شد، مقام‌های کشورمان در تازه‌ترین اظهارات خود درباره روند مذاکرات با ایالات متحده، از ادامه گفت‌وگوها، ارائه اصلاحات تهران بر پیشنهادهای آمریکا و انتقال شروط ایران به میانجی‌ها خبر داده‌اند. این مواضع هم‌زمان با تأکید بر آمادگی برای مقاومت در برابر ادامه درگیری‌ها مطرح شده است. در این چارچوب، عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، اعلام کرد تهران شروط و ملاحظات خود را در قالب طرحی دقیق و عملیاتی در اختیار میانجی‌ها قرار داده و در جریان رایزنی‌های دیپلماتیک، موضع ایران در قبال دفاع از خود و استفاده از ابزار مذاکره برای تأمین منافع ملی را روشن کرده است. بنا بر روایت ایرنا، عراقچی این اظهارات را در جلسه‌ای سه‌ساعته با تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی بیان کرد. در این نشست که علی بابایی‌کارنامی، رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس نیز در آن حضور داشت، وزیر امور خارجه گزارشی از مباحث و فعالیت‌های هیئت ایرانی در جریان سفر به نیویورک برای شرکت در هشتادویکمین اجلاس سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه داد، او گفت هیئت ایرانی با اتکا بر مقاومت و ایستادگی مردم ایران در برابر آنچه تجاوز نظامی دشمنان خواند، مواضع کشور را در جریان این سفر تبیین کرده است.

عراقچی همچنین عنوان کرد ایران از فرصت اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل برای تشریح رویکرد خود و ارائه طرحی هفت‌روزه با هدف بازگشت امنیت به تنگه هرمز استفاده کرده است. به گفته او، شروط و ملاحظات تهران مطابق دستورالعمل‌های مراجع ذی‌صلاح کشور در قالب طرحی عملیاتی به میانجی‌ها ارائه شد. وزیر امور خارجه تأکید کرد: ایران همان‌گونه که در دفاع از خود سرسخت و مصمم است، برای استفاده از دیپلماسی در راستای تأمین منافع و امنیت ملی نیز جدیت دارد. در همان جلسه، عراقچی به پرسش‌ها و دیدگاه‌های نمایندگان درباره مجموعه‌ای از موضوعات سیاست خارجی و امنیت ملی پاسخ داد، ازجمله دیپلماسی اقتصادی، خنثی‌سازی تحریم‌ها، روابط با کشورهای مسلمان، تقویت دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای، مستندسازی جنایات جنگی منتسب به آمریکا و اسرائیل و پیگیری مطالبات مربوط به عدالت و خون‌خواهی کشته‌شدگان جنگ‌هایی که در گزارش از آنها به عنوان جنگ‌های تحمیلی دوم و سوم یاد شده است. نمایندگان مجلس نیز از فعالیت‌ها و ابتکارات دستگاه دیپلماسی تقدیر کردند و بر حفظ وحدت و انسجام ملی و حمایت هم‌زمان از میدان دیپلماسی تأکید داشتند. البته موضع کلی تهران در اظهارات مسعود پزشکیان بارزآب یافت. رئیس‌جمهور نیز خبر داد ایران پیشنهادهای خود را ارائه کرده و پس از دریافت پیشنهادهای جدید آمریکا، اصلاحات لازم را انجام داده و قرار است پس از نهایی‌شدن، این پیشنهادها از طریق رابطه جامع‌بندی شوند.

اختلاف بر سر چارچوب توافق: گزارش بن‌بست میانجیگری و تأکید واشینگتن بر موضوع هسته‌ای

در کنار مواضع رسمی تهران درباره تداوم گفت‌وگوها، گزارش رسانه‌ای دیگری از دشواری پیشبرد میانجیگری میان ایران و آمریکا حکایت دارد. شبکه العربیه به نقل از یک منبع ارشد گزارش داد تلاش‌های میانجیگری میان واشینگتن و تهران با بن‌بست مواجه شده است. بر اساس این گزارش، تنگه هرمز دیگر اولویت واشینگتن نیست و پیشرفت مذاکرات به پاسخ ایران به گزارش‌ها و اقدامات راهبردی توافمندهای هسته‌ای این کشور بستگی دارد. العربیه به نقل از این منبع نوشت آمریکا از ایران می‌خواهد بپذیرد توسعه توانمندی‌های هسته‌ای خود را ادامه ندهد. این روایت، محور اختلاف را از موضوع زمان‌بندی و ترتیب اجرای اقدامات، به‌طور مشخص به مسئله هسته‌ای پیوند می‌دهد. با این حال، گزارش منتشرشده جزئیات بیشتری درباره متن کامل مطالبات آمریکا، پاسخ رسمی و نهایی تهران یا نتیجه قطعی مذاکرات ارائه نمی‌کند که البته وجود این بن‌بست به‌تنهایی به معنای پایان رسمی مذاکرات نیست.

در سوی ایران، تحسین قشقاری، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، خبر داد شروط هفت‌گانه ایران در مذاکرات با آمریکا از سوی مراجع عالی نظام ابلاغ شده و تصمیمی قاطع است که در سطوح مختلف تصمیم‌گیری قابل نقض یا تغییر نیست. او با اشاره به طرح هفت‌روزه ایران تأکید کرد میانجی قطری، زمانی که عراقچی در نیویورک حضور داشت و حتی پیش از بازگشت او به ایران، نظر آمریکا را به تهران منتقل کرده بود. قشقاری توضیح داد از دیدگاه ایران، با توجه به سابقه عملکرد آمریکا و آنچه تهران بی‌اعتمادی به پایبندی واشینگتن به توافقات می‌داند، تحقق شروط هفت‌گانه پیش از هرگونه اقدام برای گشایش تنگه هرمز ضروری است. او مدعی شد: پاسخ طرف مقابل به پیشنهاد هفت‌روزه این بوده که ایران ابتدا تنگه هرمز را باز کند و سپس شروط هفت‌گانه به‌تدریج اجرا شوند. البته ترتیب مذکور با موضع اعلام‌شده تهران تفاوت دارد. قشقاری همچنین تفاوت طرح کنونی با تقاضنامه اسلام‌آباد را در زمان‌بندی

دانست و گفت: در طرح پیشین، آتش‌بس ۳۰ روزه و سپس ۶۰ روزه مطرح بود، اما اکنون می‌توان همان روند را در هفت روز فشرده کرد، بدون آنکه به گفته او محتوای توافق تغییر کند.

این اختلاف درباره ترتیب اجرا، در کنار اختلاف گزارش‌شده بر سر برنامه هسته‌ای، دو محور متمایز اما مرتبط در روند دیپلماتیک را تشکیل می‌دهد. از یک سو، مقام‌های ایرانی بر شروط هفت‌گانه، تضمین اجرای تعهدات و ترتیب اقدامات تأکید دارند و از سوی دیگر، گزارش العربیه مسئله توقف توسعه توانمندی‌های هسته‌ای ایران را مطالبه اصلی واشینگتن در مرحله کنونی توصیف می‌کند. در همین حال، اظهارات پزشکیان از وجود مسیر ارتباطی برای ادامه گفت‌وگوها حکایت دارد. رئیس‌جمهور کشورمان در دیدار با پوتین، هدف تهران از مذاکرات را پایان جنگ و رعایت حقوق ملت ایران در چارچوب قوانین بین‌المللی عنوان کرد. او ضمن قدردانی از مواضع روسیه در مخالفت با یک‌جانبه‌گرایی، گفت: ایران نمی‌پذیرد آمریکا سیاست‌ها و دیدگاه‌های خود را بر دیگر کشورها تحمیل کند. این موضع‌گیری، چارچوب سیاسی مورد تأکید تهران را نیز روشن می‌کند؛ یعنی تهران بر ادامه دیپلماسی، مشروط به آنکه از دید ایران حقوق کشور رعایت شود، تأکید دارد. ضمن آنکه گفت‌وگوها به معنای کنارگذاشتن مقاومت یا پذیرش یک‌جانبه خواسته‌های واشینگتن تلقی نشود. در یک شمایل بزرگ‌تر، روایت‌های موجود تصویر یک روند دیپلماتیک با تماس‌ها و پیشنهادهای در حال تبادل اما با اختلاف‌های حل‌نشده را ترسیم می‌کنند. مواضع رسمی ایران از ادامه مذاکرات و آماده‌سازی اصلاحات سخن می‌گوید و گزارش العربیه از بن‌بست در تلاش‌های میانجیگری و تمرکز آمریکای بر مسئله هسته‌ای خبر می‌دهد. این دو روایت لزوماً به معنای تناقض کامل نیستند؛ ادامه تماس‌ها می‌تواند هم‌زمان با نبود پیشرفت تعیین‌کننده یا دشواری در دستیابی به توافق جریان داشته باشد. با این حال، در مطالب منتشرشده نشانه‌ای از توافق نهایی یا حل اختلاف درباره ترتیب اقدامات و مطالبات هسته‌ای ارائه نشده است.

نقش روسیه در مسیر دیپلماسی و پیام‌های ترامپ: از آمادگی مسکو برای میانجیگری تا وعده خروج از جنگ

روسیه در تحولات دیپلماتیک اخیر، هم در مواضع علنی مقام‌های خود و هم در گزارش‌های مربوط به تماس ولادیمیر پوتین با دونالد ترامپ، به عنوان یکی از بازیگران

روایت «شرق» از هم‌زمانی آمادگی نظامی و تحرک دیپلماتیک

نبض کند مذاکره

آماده برای کمک به کاهش تنش معرفی شده است. به بیان دیگر، اکنون مسکو هم مانند دوحه به شکل عملی وارد گود میانجیگری و انتقال پیام شده است. در این زمینه، پوتین در دیدار با مسعود پزشکیان در ترکمنستان گفت ایران می‌تواند اطمینان داشته باشد روسیه برای ایفای نقش در کاهش تنش‌ها آمادگی دارد. رئیس‌جمهور روسیه همچنین از تلاش‌های برخی کشورها برای میانجیگری و کمک به کاهش تنش حمایت و اعلام کرد مسکو نیز آماده مساعدت در این مسیر است. ضمناً در گزارش‌های کرملین درباره تماس تلفنی پوتین و ترامپ نیز موضوع ایران مطرح شده است. کرملین خبر داد ترامپ در این گفت‌وگو از مشارکت روسیه در تلاش‌ها برای حل‌وفصل موضوع ایران استقبال کرده است. یوری اوشاکوف، دستیار رئیس‌جمهور روسیه نیز عنوان کرد پوتین در تماس تلفنی با ترامپ تأکید کرده گزینه‌های دیپلماتیک در پرونده ایران هنوز به پایان نرسیده و دستیابی به توافق، هم ممکن و هم ضروری است. این اظهارات، موضع علنی مسکو را مبنی بر بازماندن مسیر دیپلماسی و امکان دستیابی به توافق نشان می‌دهد؛ با این حال، جزئیات یک طرح مشخص روسیه یا مفاد احتمالی توافق در این گزارش‌ها اعلام نشده است.

کرملین در توضیح دیگری اطلاع داد تماس پوتین و ترامپ عمدتاً بر چشم‌انداز حل بحران اوکراین متمرکز بوده و موضوع ایران نیز در خلال آن مطرح شده است؛ بنابراین مسئله ایران یکی از موضوعات مورد گفت‌وگو بوده، اما براساس روایت رسمی روسیه، محور اصلی تماس اوکراین بوده است. این تمایز در ارزیابی نقش مسکو اهمیت دارد، زیرا -از اطلاعات موجود نمی‌توان نتیجه گرفت تماس دو رئیس‌جمهور به توافق مشخصی درباره ایران منجر شده است. هم‌زمان، دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، در پاسخ به پرسشی درباره دیدار اخیر پزشکیان و پوتین اعلام کرد رئیس‌جمهور ایران در این دیدار پیامی برای انتقال به ترامپ نداشته است. پسکوف در پاسخ به خبرگزاری تاس گفت پزشکیان هیچ پیامی برای رئیس‌جمهور آمریکا از طریق پوتین منتقل نکرده است. این توضیح در پی دیدار پزشکیان و پوتین در حاشیه نشست سران کشورهای مستقل مشترک‌المنافع و اجلاس محیط‌زیستی دریای خزر در ترکمنستان مطرح شد. کرملین همچنین یادآور شده بود ترامپ پیش‌تر از احتمال تماس تلفنی با پوتین در آینده نزدیک سخن گفته بود. در نتیجه، باید میان آمادگی روسیه برای نقش‌آفرینی دیپلماتیک و ادعای انتقال پیام مشخص از سوی تهران تفکیک قائل شد، چون مسکو از آمادگی برای مساعدت سخن گفته، اما سخنگوی کرملین انتقال پیام پزشکیان به ترامپ را رد کرده است. در سوی آمریکا، دونالد ترامپ در یک تجمع انتخاباتی مجموعه‌ای از اظهارات درباره جنگ، مذاکرات و برنامه هسته‌ای ایران مطرح کرد. او مدعی شد اطمینان حاصل خواهد کرد ایران هرگز به سلاح هسته‌ای دست پیدا نکند و گفت مقام‌های ایرانی نیز توافق با ایران است و عملکرد بسیار خوبی دارد. با این حال، او گفت چنین توافقی لزوماً چیزی نیست که شخصاً خواهان انجام آن باشد و مدعی شد طرف ایرانی حاضر است برای جلوگیری از ادامه وضعیت، پیشنهادهای گسترده‌ای ارائه کند. ترامپ همچنین در یک ادعای تکراری یادآوری کرد آمریکا بزودی از جنگ ایران خارج خواهد شد و پیش‌بینی کرد با این خروج، قیمت نفت به شدت کاهش پیدا کند و قیمت سایر کالاها نیز پایین بیاید. او عملیات آمریکای را در ایران اقدامی بزرگ توصیف می‌کند که به ادعای او، رؤسای‌جمهور پیشین باید سال‌ها قبل انجام می‌دادند. ترامپ مدعی شد آمریکا چاره‌ای جز اقدام نداشته، زیرا نمی‌تواند اجازه دهد ایران به سلاح هسته‌ای دست یابد.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

شرکت سرمایه گذاری
و توسعه کیش

آگهی تجدید مزایده عمومی یک مرحله‌ای به شماره ۴۰۵/۱۱/۰۸/۱۱

نوبت اول

مزایده‌گزار: شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش (سهامی خاص)
موضوع مزایده: «واگذاری قطعی ۸ واحد مسکونی واقع در برج ۳ مجتمع رویای کیش»
مبلغ بر آورد اولیه و تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار مطابق جدول به شرح ذیل:

موارد تجدید مزایده فروش واحدهای مسکونی برج ۳ مجتمع مسکونی رویای کیش

ردیف	برج	شماره طبقه	واحد	موقعیت	مساحت کل (مترمربع)	تعداد خواب	تعداد اقساط	جمع کل پایه مزایده (تقد و اقساط) ریال با احتساب یک باب پارکینگ	مبلغ سیرده مزایده (ریال)
۱	۳	۴	۱	شمالی	۱۶۲/۵۱۵	۲	۱۲	۷۳۹,۴۴۳,۲۵۰,۰۰۰	۳۶,۹۷۲,۱۶۲,۵۰۰
۲		۴	۳	شرقی	۸۴/۹۷۶	۱	۲۴	۴۴۳,۸۶۵,۲۴۷,۰۰۸	۲۳,۱۹۳,۲۴۲,۳۵۰
۳		۴	۵	جنوب غربی	۱۱۱/۸۲۵	۲	۲۴	۵۶۱,۱۰۰,۵۱۰,۱۲۶	۲۸,۰۵۵,۰۲۵,۰۶۴
۴		۴	۷	غربی	۸۹/۹۶۲	۱	۲۴	۴۵۱,۳۹۹,۴۶۹,۳۵۶	۲۲,۵۶۹,۹۶۳,۴۶۸
۵		۴	۸	غربی	۸۸/۵۷۰	۲	۱۲	۴۱۱,۸۵۰,۵۰۰,۰۰۰	۲۰,۵۹۲,۵۲۵,۰۰۰
۶		۶	۱	شمالی	۱۶۲/۵۱۵	۲	۱۲	۸۲۰,۷۰۰,۷۵۰,۰۰۰	۴۱,۰۳۵,۰۳۷,۵۰۰
۷		۶	۴	جنوب شرقی	۱۴۴/۸۳۶	۳	۱۲	۷۳۱,۴۲۱,۸۰۰,۰۰۰	۳۶,۵۷۱,۰۹۰,۰۰۰
۸		۶	۵	جنوب غربی	۱۱۱/۸۲۵	۲	۱۲	۵۳۶,۷۶۰,۴۸۰,۰۰۰	۲۶,۸۳۸,۰۲۴,۰۰۰

۵۷ درصد زمان انتقال سند: معادل ۵ درصد از کل ثمن معامله هم‌زمان با انتقال سند.

۷الباقی ثمن معامله مطابق جدول مذکور براساس تعداد اقساط

۷برنده مزایده می‌بایست پیش‌پرداخت را صرفاً بصورت نقدی واریز و اصل فیش واریزی را به امور مالی شرکت تحویل نماید.

۷امکان تهاجر مطالبات و یا ارائه اعلامیه مالی توسط پیشنهاددهندگان که دارای مطالبات از سازمان منطقه آزاد کیش و شرکت‌های تابعه می‌باشند؛ وجود نداشته و امکان تسویه مطالبات با تعهدات مالی مندرج در شرایط اسناد مزایده وجود ندارد.

سایر شرایط:

۷هزینه‌ی درج هر دو نوبت آگهی و کارشناسی رسمی دادگستری به نسبت مساحت هر واحد به عهده برنده مزایده می‌باشد.

۷در صورت درخواست بیش از یک واحد لازم است به ازاء هر واحد بصورت مجزا اسناد مزایده خریداری گردد. لذا بدیهی است هر پیشنهاد برای هر یک از ردیف های موضوع مزایده می‌بایست در پاکات خریداری شده بصورت مجزا تکمیل و ارائه گردد.

۷شرکت کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی در مزایده آزاد است.

۷به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۷به پیشنهادهای فاقد سیرده، سیرده‌های مخدوش یا کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۷با عنایت به تجدید مزایده تعداد پیشنهادات واصله در مرحله بازگشایی پاکات «الف»، «ب» و «ج» یک پیشنهاد می‌باشد.

۷پاکات در ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۹ در جلسه کمیسیون معاملات در دفتر مرکزی شرکت بازگشایی خواهند شد.

۷حضور متقاضیان یا نماینده تام‌الاختیار پیشنهاددهگان در جلسه بازگشایی پاکات «ج» در صورت ارائه معرفی‌نامه کتبی، مجازی می‌باشد.

۷مزایده‌گزار در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مخیر خواهد بود و ارائه اسناد مزایده هیچگونه حقی برای پیشنهاددهندگان ایجاد نخواهد کرد.

۷سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مزایده درج گردیده است.

۷جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص مزایده تلفن ۷۲-۲۲۷۱۱۸۵۷۴۴۴۵-۰۷۶ دیرخانه کمیسیون معاملات تماس یا به سامانه اینترنتی مزایده‌ها و مناقصات شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش idctender.kish.ir مراجعه فرماید.

شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش